

VERKLARING VAN VERHOOR VAN GETUIGE-DESKUNDIGE

Naam: Katja Johanna Magdalena de Man

Geboortedatum: 17 september 1974

Geboorteplaats: Vught

Beroep: kunstenaar, schrijver, ondernemer

De getuige-deskundige heeft het volgende verklaard:

Als kunstenaar maak ik theater, performance art etc. Ik geef expressie aan wie ik ben en wat ik denk. Als schrijver heb ik een boek en verschillende artikelen geschreven en ben ik nu bezig met een project bestaande uit het schrijven van brieven aan bekende Nederlanders.

Mijn boek gaat over mijzelf. Ik heb van mijn zestiende tot na mijn dertigste heb ik alleen over de wereld gereisd. Mijn boek is een compilatie van mijn ervaringen, mensen die ik heb ontmoet, etc. De titel, *Wilde Vrouw*, staat voor het durven volgen van je eigen hart en het bewandelen van je eigen pad.

Ik heb inmiddels elf brieven geschreven. Deze brieven maak ik visueel door ze voor de camera voor te lezen. Ik ben pas een aantal maanden geleden, tijdens de coronatijd, begonnen met de brieven. Vanaf het begin van de coronacrisis had ik al het gevoel dat bepaalde dingen niet zuiver zijn. Ik sprak dat ook uit. Daarop kreeg ik de nodige kritiek. Ik heb mij daarna een tijdje stil gehouden. Op 5 september 2021 liep ik mee in een demonstratie in Amsterdam. Ik liep toen langs een vrouw met wie ik toen gepraat heb. Deze vrouw gaf aan dat ze me herkende, omdat ze mijn eerdere kritiek had gevolgd. Ze merkte op dat ik was stilgevallen, en dat zij vond dat ik mij weer moest gaan uitspreken. Dat gesprek is als een mokerslag binnengekomen bij mij. Ik realiseerde me dat deze vrouw gelijk had. Om je uit te spreken over deze situatie moet je sterk in je schoenen staan. Dat kan niet iedereen. Omdat ik verbaal vrij sterk ben, ben ik iemand die geschikt is om zich uit te spreken.

Kort hierna begon de discussie over de vraag of wij als ongevaccineerden door middel van de QR-codes uitgesloten zouden gaan worden. Op deze manier word je als ongevaccineerde als een soort uitschot behandeld. De manier waarop dhr. Rutte dit bracht, maakte mij erg kwaad. De technieken die hij gebruikte vond ik niet kunnen. Ik vond dat hij aan gaslighting deed. Ik heb toe een brief aan Mark Rutte geschreven, aanvankelijk alleen in geschreven vorm. Die brief ging toen viraal. Ik heb toen besloten om de brief ook op te nemen. Ik heb op meerdere plekken ter wereld performance art gestudeerd, waardoor acteren ook natuurlijk voor mij is. Dit filmpje ging ook weer viraal, waaruit ik opmaakte dat er veel behoefte was aan dergelijke dingen. Nadat deze brief viraal was gegaan, kreeg ik op een gegeven moment een uitnodiging van de organisatie van een demonstratie om mijn brief te komen 'performen' op de volgende demonstratie. Ik heb dat toen gedaan. Inmiddels had ik mij voorgenomen om 25 brieven te gaan schrijven. Mijn tweede brief heb ik geschreven aan Anne Frank. Dat was natuurlijk nogal controversieel, omdat het in deze tijd niet is toegestaan om welke parallel dan ook te trekken met de Tweede Wereldoorlog. Ik heb deze brief aan Anne Frank gericht omdat er op het moment van schrijven een nieuwe film uitkwam over haar leven, waar ongevaccineerden vanaf die week niet meer naartoe mochten. In diezelfde week werd er door Mark Rutte een standbeeld onthuld voor een select gezelschap ter nagedachtenis aan alle mensen die in de Tweede Wereldoorlog zijn omgekomen. Het feit dat in diezelfde week de QR-codes werden ingevoerd, vond ik werkelijk verachtelijk. Persoonlijk zie ik niet in hoe men zich kan onthouden van de vergelijking wanneer mensen op deze manier worden uitgesloten. Ik vind dit het toppunt van vernedering. Ik wil de situatie nog altijd niet vergelijken met het hoogtepunt van de Tweede Wereldoorlog, maar de aanloop er naartoe is wel vergelijkbaar, en als we dit niet stoppen is het moeilijk te zeggen wat er in de toekomst zal gebeuren.

Ik krijg veel support voor mijn brieven. Ik krijg dankbare reacties op het feit dat ik mij durf uit te spreken. Ik krijg weinig tegenwerking. De tegenwerking die ik voel, is niet per se verbaal, maar meer het feit dat ik genegeerd word. Door mensen van wie ik weet dat ze weten wat ik aan het doen ben, wordt er met geen woord over gerept. Ik hoef er tegen veel mensen ook niet over te beginnen, omdat ze dan hun hoofd omdraaien. Dat is heel pijnlijk.

De brieven zijn op een bepaalde manier opgebouwd. Ik begin met een observatie en wat positiviteit. Richting het midden word ik dan vaak wat kritischer en meer uitgesproken. Ik sluit altijd af met een boodschap van hoop, waarmee ik wil zeggen dat wanneer wij de handen ineenslaan, we verandering kunnen brengen in deze situatie.

Ik vind het absoluut de taak van een kunstenaar of een schrijver om de maatschappij bloot te leggen op dingen die niet zuiver zijn. Daarbij is het natuurlijk, ondanks het feit dat het een verschrikkelijke tijd is, ook een heel interessante tijd voor een kunstenaar. Het legt dingen bloot over de mens die we nog niet eerder hebben gezien. Het is ook een tijd waarin mensen bang zijn om zichzelf te laten zien en authentiek te zijn. Ik probeer licht te werpen op bepaalde onzuiverheden. Een voorbeeld daarvan is het feit dat Femke Halsema in 1997 een politieke partij verliet om ze geen begrip hadden voor de tegenbeweging, terwijl zij zich nu aan hetzelfde schuldig maakt.

U vraagt mij waarom ik mijn brieven niet opstuur. Dat is een goede vraag. Ik heb niet het gevoel dat deze mensen überhaupt openstaan om te luisteren naar de mening van een ander. Ik doe het vooral om de mening van een grote groep mensen die worden uitgesloten te verkondigen. Ik verwoord iets dat veel mensen voelen maar dat niet uitgesproken word. Ik verwacht niet dat dhr. Rutte mij een brief terug zal sturen waarin hij mij bedankt voor mijn brief waarin ik hem een narcist noem. Ik doe het om uiting te geven aan iets dat door veel mensen gevoeld wordt. Inmiddels worden mijn brieven ook zo veel gedeeld en worden zoveel mensen erin getagd, dat ik het zeer zeker voor mogelijk houd dat de betreffende personen ze wel lezen.

Ik vind zeer zeker niet dat kunstenaars zich voldoende uitspreken. Het gaat eigenlijk maar om een handjevol mensen, waaronder Hans Teeuwen, Guido Weijers, etc. Veel kunstenaars, schrijvers, theatermakers die ik ken zijn hier totaal niet mee bezig.

U vraagt mij of ik ooit zou optreden in een theater waar mensen een QR-code moeten laten zien. Dat zou ik zeker nooit doen. Op het moment dat mensen uitgesloten worden op welke grond dan ook, laat dat zien dat er iets goed fout zit in de maatschappij.

Ik heb veel gereisd en ben in veel derdewereldlanden geweest. Wij denken in Nederland dat onze regering heel zuiver is, terwijl regeringen in derdewereldlanden duidelijk corrupt zijn. Wat je ziet in dergelijke landen, is dat kunstenaars, schrijvers etc. vaak als eerste worden aangepakt, omdat ze de gevestigde orde bevragen. Ze behoren tot de 'gevaarlijkste' groep mensen.

U vraagt mij wat mijn favoriete brief is. Dat is mijn brief aan Hugo de Jonge. Deze is op een bepaalde creatieve manier opgebouwd, waardoor men aanvankelijk op een verkeerd spoor terechtkomt. Deze brief is terug te vinden op mijn YouTube kanaal. Uiteindelijk blijkt dat deze brief helemaal niet aan Hugo de Jonge gericht is, maar aan Hugo de Grote.

U vraagt mij hoe ik de geadresseerden voor mijn brieven uitkies. Ik kies deze mensen eigenlijk aan de hand van wat op dat moment relevant is.

Hoe ik naar de toekomst kijk, ligt eraan of mensen gaan opstaan. Als mensen doorgaan met wat ze nu aan het doen zijn en boosters blijven halen en bepaalde dingen normaal blijven vinden, zie ik het zeer pessimistisch in. Ik denk wel dat mensen uiteindelijk op gaan staan. Ik denk dat we niet anders kunnen

als we willen dat onze kinderen in vrijheid kunnen leven en niet gereduceerd worden tot een QR-code. Het gaat om de vraag waar mensen hun grenzen liggen. De vraag is of men werkelijk bereid is om hun ongevaccineerde vrienden te discrimineren. Zoals Mark Rutte zelf zei, houdt het op wanneer het volk zegt dat het op moet houden.

Ik ben zeker geen “antivaxxer”. Ik heb voor mijn reizen ook vaccinaties gehaald. Echter waren die wel tien jaar geldig en zaten die anders in elkaar dan de coronavaccinaties.

Ik kan mij ook voorstellen dat het voor sommige mensen moeilijk is om te accepteren dat ze twee jaar lang belazerd zijn. Zelf voel ik al vanaf het begin dat het niet klopt, en in die zin heb ik dus al twee jaar lang te tijd gehad om de kracht bij mezelf te houden. Ik doe gewoon niet mee met dingen als mondkapjes en vaccinaties, omdat het voor mij gewoonweg niet klopt.

Het lijkt alsof de culturele wereld totaal dood ligt te gaan. De voorwaarden waaronder de cultuursector nu open mag, zijn natuurlijk totaal geen vrijheid. Kunstenaars zijn over het algemeen eenlingen. Ze trekken in die zin ook geen duidelijke lijn. Zo zag je recent dat er kappers bij wijze van protest mensen gingen knippen in theaters, waarbij er wel mondkapjes werden gedragen en afstand werd gehouden. Ik vraag mij dan af waar hun creativiteit gebleven is. Zij lijken te zijn vergeten dat het ook hun rol is om mensen te informeren. Ik heb eigenlijk mijn contact verloren met deze mensen in de cultuursector. Wat wel mooi is, is dat er een soort parallelle samenleving aan het ontstaan is. Je ziet dat mensen elkaar in hun huizen etc. ontmoeten zodat ze bepaalde dingen kunnen delen. ‘Underground’ is er een stroming aan het ontstaan.

U vraagt mij of er binnen de cultuursector geen samenhang is. Die samenhang is er inderdaad weinig. Veel kunstenaars etc. zijn eenlingen. Op dit moment zijn er weinig mensen die zich uit durven spreken.

Ik zou nog toe willen voegen dat hetgeen dat in dit tijdperk gebeurt, niet alleen gezien kan worden als een doemscenario, maar ook als een manier waarop wij dingen ten goede zouden kunnen veranderen in de wereld. Tijdens het schrijven van mijn nieuwste brief heb ik een nieuwe code verzonnen voor het woord corona, namelijk *closed out roads open new avenues*.

Leiden

29 januari 2022

Voorgelezen en ondertekend,

.....

Katja Johanna Magdalena de Man

.....

Pieter Kuit